

МОЛОДІЙ КОММУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 93 (1885).

ЧЕТВЕР, 1 серпня 1974 року

Ціна 2 коп.

УДАРНО — ЗНАЧИТЬ ЗІБРАТИ ДО КОЛОСКА!

Не відстаючи від наставників

Ударно працює на ко-
совиці хлібів комсомоль-
сько-молодіжний агрегат
Івана Кравченка, що з
колгоспу імені Горького.
Молодому жнивварю лише
двадцять чотири роки, та
він йде врівень зі своїми
наставниками, досвідче-
ними комбайнерами Г. Ю.
Груздом, В. І. Вербилон.

Під старт комбайнеру і
його помічник, вісімнад-
цятирічний Олександр
Фурса. Удвох вони скоси-
ли ранні зернові на пло-
щі 117 гектарів, намолоти-
ли 3105 центнерів зерна.

Є. ТРОЯН,
Долинський район.

НА ЖИВІВ — З БАТЬКОМ

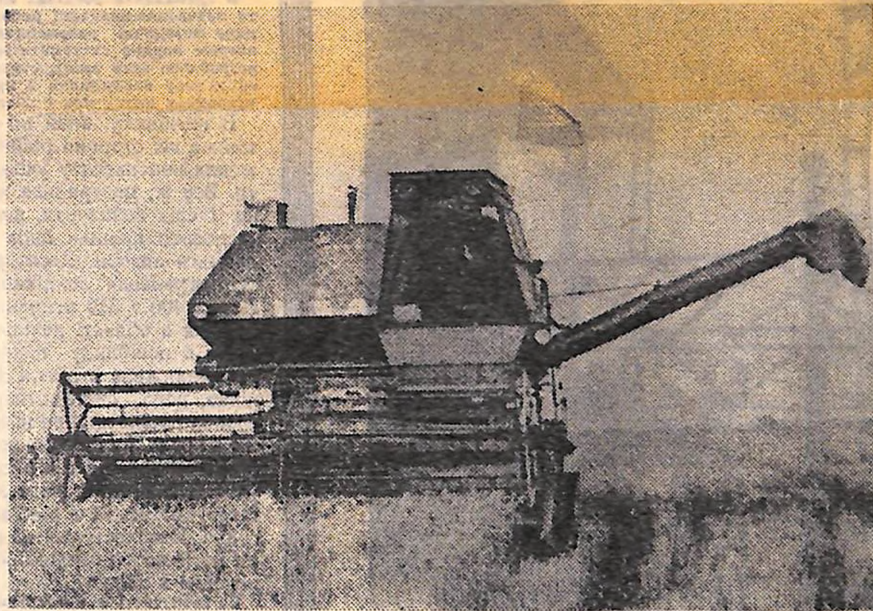
На свої другі живів ви-
йшов у колгосп імені Ва-
тугіна Маловисківського
району Володимир Гор-
дієнко. Цього літа він бу-
де помічником на ком-
байні у свого батька —
досвідченого комбайнера
Івана Гнатівича. Уже в
перший день живів сімей-
ний екіпаж Гордієнків на-
молотив понад 200 цент-
нерів зерна.

К. УМРИХІН,
завідуючий відділом
комсомольських ор-
ганізацій Маловис-
ківського РК ЛКСМУ.

Першим серед молодих комбайнерів Кіровоград-
щини п'ятитисячний рубіж обмолоту зерна перейшов
комсомолец із колгоспу імені Фрунзе Компаніїв-
ського району Леонід Биченко. Помічником у нього —
брат, комсомолец Микола Биченко.

Намолочуючи щодня близько 1000 центнерів, мо-
лоді жнивварі за шість робочих днів видали із бунке-
ра свого комбайна СК-5 5520 центнерів зерна.

Молоді жнивварі! Високопродуктивно використо-
вуйте техніку на живівах! Рівняйтеся на братів Леоні-
да та Миколу Биченків!

РЕКОРД!

Коли стало відомо про
трудоі рекорди ростов-
ських та запорізьких ме-
ханізаторів, бобринецькі
хлібороби відразу ж під-
хопили почин героїв хліб-
ного лапу. Першими ре-
кордного виробітку на
свого комбайна добилися
жнивварі із колгоспу імені
Свердлова. 29 липня ко-
муніст Анатолій Григоров-
вич Проненко разом із по-
мічником комсомольцем
Володимиром Хлебников-
вим за 22 години безпе-
рервної роботи скошили
свіжу пшеницю на площі
46 гектарів і намолотили
2090 центнерів зерна.

Дві тисячі центнерів
зобов'язалися видати із
бункера свого комбайна
жнивварі за добу.
Спочатку пшениця була ще
вологою. Видавали по 57

центнерів зерна за годину. Та
коли хліб пікох, збільшили
швидкість і намолот переш-
ли сто центнерів на годину.

— Десять бункерів зер-
на вивантажували не па-
ходу. Ввратили понад 30
хвилин. Та ми ще не ска-
зали свого останнього сло-
ва. Рекорд поб'ємо. Ре-
зерви постійно слідкува-
ти, щоб була завантажена
жатка, вчасно регулювати
швидкість, правильно роз-
бивати загінку. — розпо-
вів Володимир Хлебников.

На рахунок механізо-
рів цього агрегату вже
попав сім тисяч центнерів
зерна.

На фото вгорі: А. ПРО-
ЦЕНКО та В. ХЛЕБНИКОВ;
внизу: мійно на комбайні
з'явився п'ята зірочка. Ос-
татні години рекордних годин.

Текст і фото
Ю. ЛІВАШИНОВА.

Степан РОДЗЯК з колгоспу «Зоря кому-
нізму» Долинського району — 5250;

Микола ЛАНКРАТОВ з колгоспу імені
Фрунзе Долинського району — 5158;

Григорій НАЗАРЕНКО з колгоспу імені
ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району —
4779;

Микска МИГОЛЬ з колгоспу імені Леніна
Долинського району — 4667;

Володимир БІЛИЙ з колгоспу імені Лені-
на Долинського району — 4667;

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна»
Новгородківського району — 4405;

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова
Бобринецького району — 4183;

Федір ДАВИДЮК з колгоспу імені Суво-
рова Устинівського району — 4100;

Анатолій ДЖЕНКО з радгоспу «Інгуль-
ський» Устинівського району — 4080;

Петро ШЕПЕЛЬ із Сагайдацької птахо-
фабрики Устинівського району — 4038;

Іван ХОМЕНКО із колгоспу імені Горько-
го Устинівського району — 4001;

Дмитро ГРИПІЧ з радгоспу «Устинів-
ський» Устинівського району — 3917;

Микола ЛЕЩЕНКО з колгоспу «Україна»
Новгородківського району — 3805

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Леонід БИЧЕНКО з колгоспу імені Фрун-
зе Компаніївського району — 5520 центне-
рів зерна;

3. ВЕРБЛЮЗЦІ НЕ ПІДВОДЯТЬ

Раніше говорили, що живіві
дерогі сходяться на току. Тепер
у верблюзькому колгоспі «Украї-
на» кажуть, що хлібні траси пере-
хреснюються в диспетчерській. Це
дійсно так. Диспетчерська служба,
яку очолює О. Ф. Кам'яченко, по-
стійно перебуває в курсі ходу
живів. В Олександра Федоровича,
він старший диспетчер, чи у дис-
петчера Г. В. Балтійка у будь-який
час можна дізнатися, хто скільки
скошив та намолотив зерна, скіль-
ки хліба здала держава.

Ранком, до початку роботи зби-
ральних агрегатів, керівники та

спеціалісти господарства разом з
диспетчером уточнюють поля, де
мають працювати комбайни, кіль-
кість машин, їх маршрути. Потім
диспетчер стежить за чітким вико-
нанням прийнятих рішень, при по-
трібі вносить оперативні зміни.

Наведемо хоча б такий при-
клад. Почали на своєму полі ко-
сити пшеницю С. Е. Кондратюк із
сінном Олександром, Анатолій Сі-
вак, комсомольці Степан Сульжик
з помічником Олександром Мака-
ренком. Виявилось, що дві маши-
ни не встигають вчасно відвозити
зерно. Про це повідомили в дис-

петчерській, і негайно підійшло
ще два самоскиди.

У диспетчера, як кажуть, під-
рукою машина технічної допомо-
ги з необхідним набором інстру-
ментів та зачастих. Так що не-
значні поломки збиральних агре-
гатів неж усувають оперативно.

У тісній співдружності із дис-
петчерською службою працює
штаб оперативної інформації. До
його складу входять завідувача
агінтством Олена Ясь, директор
Будинку культури О. О. Іванов,
завідуюча током Галина Баятук
та інші — всього сім чоловік. Чле-
ни штабу вивчають «блискав-
ку», «лістки трудової слави», го-
тують інформаційні бюлетені про
роботу комбайнерів, проводять
усні інформації на току і в полі.

Результат усього цього — чіт-

кий живівний комплекс. Комбайни
працюють без простоїв. Площі
вивільняють від поземних рен-
ток без затримки. Відразу лу-
чать стерню, а потім оріють. Все-
тніш дії на цій роботі зайняті
Василь Лаліменко, Анатолій
Олійник, Павло Сиподан, Микола
Кученко та інші. Вони на гектар-
два перевищують змінні зав-
дання.

Не по днях, а по годинах зро-
стає рахунок комбайнерів та мо-
ферів. Торік колгосп продав дер-
жаві 62 тисячі центнерів зерна. У
столу році планують довести цю
цифру щонайменше до 69 570
центнерів. Відправлено державі
уже понад 35 тисяч центнерів.
Темпи хлібозаготівлі з кожним
аном зростають.

В. ЦВЯХ.

ПОЇЗДКИ ДРУЖБИ

БЕРЛІН. (ТАРС). Близь-
ко півтори тисячі радян-
ських піонерів і комсомоль-
ців проведуть у цьому році
свої літні канікули в піонер-
ських і молодіжних таборах
НДР. 29 липня в Берліні
прибув черговий шкільний
поїзд дружби, серед його
пасажирів послианні Москви.
Петрозаводська, Липецька і
Бєлгородська, у той же день від-
перу центральний Бер-
лінський вокзал у Москву
вирушив поїзд з німецьки-
ми піонерами і ювілярами.

Почалися переговори

АЛЖІР. (ТАРС). Тут по-
чалися переговори між де-
легатією ВЛКСМ і моло-
діжню організацією партії
ФІВ. Радянську делегацію
очолює голова КМО СРСР
Г. І. Янаев, алжирську —
генеральний секретар МО
ФІВ М. Суахі.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ЩО ДАВ РІК?

НИНІ у нас, так би мовити, канікули. Підсумкові заняття в гуртку «Основи соціалістичної економіки» показали, що всі 28 слухачів (24 з них комсомольці) глибоко засвоїли програмовий матеріал. Та говорити про перерву не доводиться — мої слухачі часто збираються разом, щоб ознайомитися з останніми подіями в країні і за рубежом, поговорити про справи в цеху.

А йдуть вони непогано. Наш цех у передувальній соціалістичному змаганні на честь 100-річчя заводу завою-

вав перше місце, і внесок молоді, безперечно, значний.

Я весь час, не лише на заняттях, спостерігаю за своїми слухачами, бачу, як вони зростають у праці. От хоча б Наталя Сотник. Прийшла в цех у серпні 1972 року. Спершу була ученицею, потім стала працювати стерильною самою. Нині очолює комсомольсько-молодіжну бригаду стерильних. Дівчина — активний учасник художньої самодіяльності, відмінна спортсменка.

Такі ж активні в житті цеху і заводу й інші слухачі нашого гуртка. От, при-міром, комсомолець Сиротюк. Він зовсім молодий, а робота у юнака відпові-

дальна — вагранник. Керує вогнем розплавленого металу, а тут треба бути завжди зосередженим. І це Богданові вдається. Недарма товариші по роботі кажуть: «Якщо Богдан біля вагранки, то все буде в порядку».

Значно виросли ідейно і морально мої слухачі — лаборантка Оля Коваленко, контролер відділу технічного контролю Валя Арапова. Для них праця і навчання ідуть поряд.

До нового навчального року в системі комсомольської політосвіти залишається небагато часу. Нині я підбираю відповідну літературу для занять. Коли буде вироблено тематичний план, ми все скорегуємо, щоб навчання проходило, як і в попередні роки, активно, змістовно, цілеспрямовано.

А про вплив занять на працю моїх слухачів можна довідатися з такого прикладу. Наталка Сотник, про яку я вже говорила, виконала з початку року 1,8 річної норми і інші трудиться в рахунок 1975 року.

Орден Жовтневої Революції, якого удостоєний колектив червонозорівців, накладає на нас ще більш обов'язки. Думаю, що мої слухачі, а вони до цього готові, покажуть ще кращі результати у праці, а на заняттях, впевнена, будуть ще активнішими.

В. МЕЛЬНИЧЕНКО,
пропагандист гуртка «Основи соціалістичної економіки» ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка».

м. Кіровоград.

НІ, я таки впевнений, що висловлю думку загально в нашому дружньому будівельному загоді з Кіровоградського технікуму механізації: тут, на ударній комсомольській будові у Сальковому, романтику треба вміти віднаходити, бачити, якось особливо, по-своєму.

До патіоніст, повірте, справді далеко, а от безпосередність якраз допомагає нам, студентам, сприймати реконструкцію Сальківського цукрозаводу природно. Хіба не відомо, скільки новобудов у нас по всій країні?

Для нас тепер саме ця стане віхою, хай навіть кажучи високими словами, внеском кожного комсомольця у спільну справу мирних будов. Працюємо вже другий місяць. Групу розділили на дві бригади — одна займається покрівельними роботами, друга — допоміжними. Ударна трійця в нас — Андрій Робул, Іван Дзю-

ба та Володимир Стефанюк — постійно готує фронт робіт для бетонників. Хлопці працюють добросовісно, не покладаючи рук. Дивимось на них — і кожен береється до справи ще з більшою енергією.

Іноді й обсяг виробничих завдань збільшується не в повній мірі. Проте, ми знаємо про труднощі тоді ще, коли збиралися їхати до Сальківського. Якось запели розмову про це. Аж спречатися почали. Були голоси про те, що нам мало допомагає керівництво. Григорій Давидов, бригадир і старший наш товариш-однокурсник, серйозно поставився до цього. Бесіда-

про дозвілля, про відпочинок. А вже ще раніше на комсомольських зборах загону, присвячених 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, наш колектив вирішив послити трудову ініціативу на виробничих ділянках, посплати бажаних (а їх виявилось чимало) до гуртків художньої самодіяльності. Кілька разів виходили після зміни наші студенти на футбольне поле змагатися з командою цукрозаводу.

А прийде час — і ми повеземо

НАША БУДОВА, НАШ ВНЕСОК

наш з головним інженером гендиректора БУ-В В. М. Мельником, і справа налагодилась.

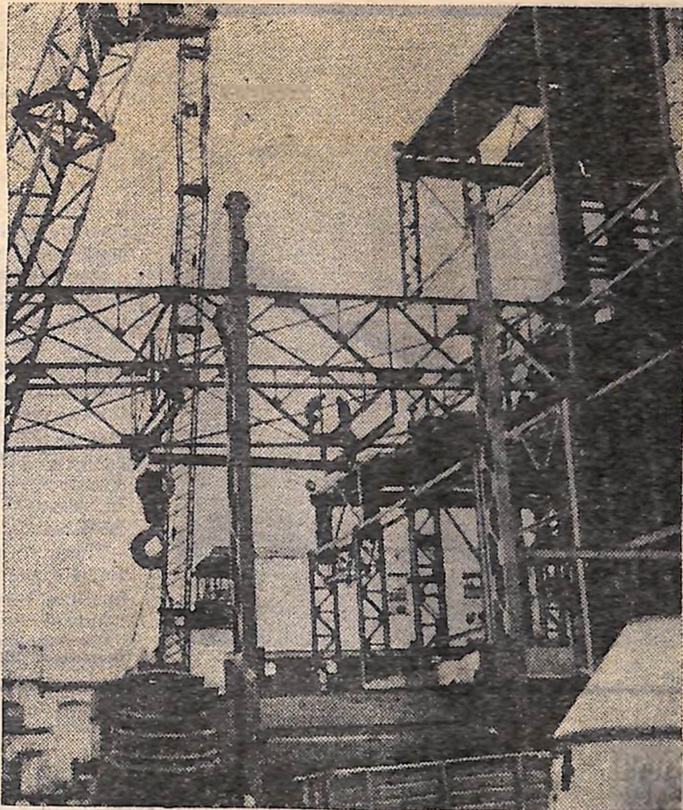
Підтримує нас і всюдисуща Зоя Самбір, начальник штабу ударної комсомольської. Ми познайомилися з нею відразу, власне, по приїзді, надалі стали підтримувати найтісніші контакти. Хлопці ніколи не відмовлялись допомогти, коли мова заходила

звідси чуття, як сказав поет, великої родини, нових друзів, незабутніх вражень про будову і людей, що тут працюють.

Л. БЕЗРОДНИЙ,
комісар будзагону.

Гайворонський район.
На фото: рихтування Сальківського цукрозаводу.

Фото В. КОВПАКА.

НА СЦЕНІ — „ВОГНИК“

Коли в Палаці культури імені В. І. Леніна виступає самодіяльний ансамбль танцю «Вогник», зал не вміщує всіх бажачок. Великим успіхом користуються російські і українські, чеські і болгарські, молдавські і угорські танці. Аматори створили кілька хореографічних номерів на місцеві теми — «Світловодський рибалка», «Зустріч у рідному колгоспі», «Світловодська поляна» та інші.

Ансамбль танцю «Вогник» — частий гість промислових підприємств міста, колгоспів району.

У 1968 році ансамбль «Вогник» було присвоєно звання народного. В колективі зберігаються численні дипломи, призи, медалі, свідоцтва про участь в обласних і республіканських фестивалях самодіяльного мистецтва.

...Закінчується робочий день. До Палацу приймають енергетики, металурги, гості міста. Серед них і учасники самодіяльності В. Лаго, Н. Роговай, Г. Радченко, Л. Воронцова, В. Сіденко, О. Куксенко та багато інших. Вони працюють на різних підприємствах, вчителі в школах, але всіх їх об'єднує любов до танцю.

Кілька днів тому аматори повернулися з Полтави, де вони виступали на честь 800-річчя цього міста.

В. ЛАВРОВ,
робітник,

м. Світловодськ.

ОГЛЯД ЛИСТІВ

„МИ ЗРОБИЛИ ВСЕ...“

Про них складають пісні. Їм присвячують вірші, пишуть книжки. Про них створюють хвилюючі кінострічки. Але, мабуть, ні з чим не зрівняється жива людська вдячність їм — людям в білих халатах.

Вона висловлюється в сучасних словах подяки, потисненні руки, зворушливому погляді. А часто розквітловою безмежною вдячністю душі прагне поділитися радістю з кимось. Тоді й народжуються цілі оповіді про людину або групу людей, які врятували найдорожче — здоров'я. В редакційній пошті багато таких листів. Коротеньких, по декілька рядків, і — з детальним описом подій і фактів.

Ось лист із селища Королівки Олександрійського району. Його пише подружжя Лебедів — Раїса Костянтинівна та Олександр Митрофанович. «У нас четверо синів. Але скільки б не було дітей в сім'ї, батькам однаково шкода кожного. А матері — тим більше».

Далі говориться, що їх се-

«Життя нашого сина врятовано, — повідомляють батьки. — Він поборов смерть, дякуючи дружній допомозі лікарів і добрих людей. Син також дякує всім їм. І своїм трудом, знаннями доведе свою відданість нашому народові. Тільки цим він зможе віддячити за піклування про його життя».

Ось так доля раптово звела сім'ю з людьми, які стануть для неї дорогими і близькими. Так, як трапилось у Галини Мельник із села Підгайців Кіровоградського району. Ще зовсім малою дівчиною заховіла. Не було навіть надії на її виживання. «Та на допомогу прийшла чужина, доброзичлива людина, — лише нам Галина, — яка зуміла повернути мені життя. Це лікар

Павло Петрович Веригін, якому я буду вдячна все своє життя».

Справді, такі слова — це найбільша, найповніша плата за самовідданий труд медиків. Вони заслуговують на це. Вдень і вночі, в неgodу, в будь-який час вони поспішають тобі на допомогу. І ти віриш у силу їх знань, їх не умінь, їхню переконаність. А це надає сил і впевненості у скороминучості становища, в якому опинився.

Подяки, подяки, подяки... Їх висловлює В. С. Сафронів — завідуючий терапевтичним відділенням третьої міської лікарні; К. Ф. Краснова, Л. Ф. Яценко, Н. М. Краснова, Л. І. Архарова — всьому колективу інфекційного відділення першої міської лікарні; М. Тада — лікарю обласного психоневрологічного диспансеру Б. І. Ірсі і багато, багато інших.

Тож, приєднуючись до думок читачів, щиро радіємо за вдячну працю людей найблагороднішої, найгуманнішої професії на землі — лікарів.

Думки, відгуки, рецензії

ЯК НАВЧАТИ ДОРОСЛИХ

ПОСТАНОВА ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про завершення переходу до загальної середньої освіти молоді і дальший розвиток загальноосвітньої школи» наголошує на потребі рішуче підійняти роботу вечірніх (змішаних) і заочних загальноосвітніх шкіл, створити необхідні умови для завершення середньої освіти працюючої молоді. Здійснення цього завдання вимагає удосконалення не лише організації, а й змісту роботи. Навчально-виховний процес у школі дорослих своєрідний, зумовлений віком, виробничою діяльністю учнів тощо. Тим то й вчителям необхідно постійно зважувати на це. Як же сучасні форми і методи роботи повинні взяти на озброєння учителів вечірньої школи? Про це йдеться у виданому нещодавно Міністерством освіти УРСР посібнику для вчителів і керівників цих шкіл («Навчально-виховна робота в школі працюючої молоді». К., «Радянська школа», 1973 р. За редакцією члена-кореспондента АПН СРСР В. І. Чепелева). Це видання — по суті «перша ластівка» в педагогічній літературі, яка ще не має, на жаль, у своєму активі стабільного поціновика з питань освіти дорослих.

В тринадцяти розділах книги висвітлено найважливіші аспекти навчально-виховної роботи у вечірніх і заочних школах, подано методичні рекомендації з багатьох питань. Наприклад, вперше подано систематизовані вимоги до хорошого уроку і розроблено його зміст, структуру. Спеціальні розділи присвячено зв'язку викладання з продуктивною діяльністю учнів, формування у них умінь і навичок застосовувати набуті знання.

В посібнику, який по суті є універсальним, охоплено майже всі сторони роботи школи — від набору і збереження контингенту учнів до позакласної виховної роботи. Все ж, центральне місце відведено процесу навчання. І слід зазначити, що ряд рекомендацій побудовано на досвіді кращих шкіл Кіровоградщини, на які посилаються автори. Десятиріччя тому виникла так звана кіровоградська лекційно-практична система навчання. Понад 400 з 576 основних учителів шкіл дорослих працювали в області декілька років за нею. Зараз вона дісталася в посібнику науково-теоретичне обґрунтування. Запроваджена в школі дорослих як заліково-консультаційна, вона систематизувалась у підготовчих уроках, уроках повідомлення нових знань, семінарах, у виробничих умовах, на навчально-виробничих конференціях, консультаціях і заліках тощо. На практиці цю систему удосконалюють в ряді вечірніх шкіл Ульянівського і Новоукраїнського районів, міст Олександрії і Кіровограда. Наголошуючи на ефективності цієї системи, автори посібника посилаються на її досить широкую популярність в області.

Як зазначається в посібнику, передовий досвід вечірніх (змішаних) і заочних шкіл Кіровоградської області висвітлюється в методичному бюлетені. Матеріали бюлетеня ознайомлюють вчителів, наприклад, з досвідом використання в умовах вечірніх і заочних шкіл педагогічної спадщини В. О. Сухомлинського. В окремих школах вивчення вже усталеного досвіду поєднують з організацією експериментальної роботи, спрямованої на пошуки нових шляхів реалізації поставлених перед школою завдань. Наслідком такої роботи є науково-теоретичні дослідження з різних проблем освіти дорослих. Так, в Олександрійській вечірній школі № 4 (Кіровоградська область) протягом кількох років вивчаються такі питання, як ефективне використання технічних засобів навчання, робота школи за кабінетною системою, комплексне впровадження наукової організації праці. Попередні наслідки цих досліджень висвітлювались у доповідях на обласних педагогічних читаннях.

Приємно, що в книзі є ряд посилань на наукові праці наших земляків-співробітників обласного інституту вдосконалення учителів.

Життя підказує чимало різноманітних форм і методів навчально-виховного процесу в школі для дорослих. Перша спроба їх узагальнення і систематизації у вигляді посібника — подія не лише для педагогів-практиків. Адже й науковці педагогічних інститутів останнім часом все частіше замислюються над тим, як озброїти своїх випускників, частина з яких йде працювати у школу для дорослих, навичками навчання і виховання молодих виробничиків? Не випадково спільно з органами народної освіти кафедри педінституту здійснюють окремі дослідження в галузі школи дорослих. До деякої міри вони знайшли відображення і в даному посібнику, який стане в пригоді всім, хто цікавиться навчанням і вихованням працюючої молоді.

В. БРАНЦЬКИЙ,
кандидат історичних наук, ст. викладач Кіровоградського державного педінституту ім. О. С. Пушкіна.

Запрошує
культосвітній
центр

У селі Миколаїв Львівської області створено перший в республіці культурно-освітній комплекс. Він об'єднує всі культурно-освітні заклади села — будинок культури, бібліотеку, сільське відділення товариства «Знання», парк культури і відпочинку, спортивні організації. Діяльність комплексу очолює громадська рада, до складу якої входять керівники культурно-освітніх закладів, представники громадських організацій.

ШІСТЬ НЕЗАБУТНІХ ДНІВ

● ІЗ ЗАПИСНИКА ДЕЛЕГАТА
VII РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО ЗЛЬОТУ
ПІОНЕРІВ, ПРИСВЯЧЕНОГО
50-РІЧЧЮ ВІД ДНЯ ПРИСВОЄННЯ
КОМСОМОЛЬСЬКИХ І ПІОНЕРСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА.

Море зустрічало нас теплим вітерцем і лагідними хвилями. Шість днів, проведені на його березі у таборі «Молода гвардія», занепадали на все життя. Тут я познайомився з новими друзями, відкрив для себе чимало нового в піонерському житті.

3 липня. Наш загін прапороносців зібрався біля вогнища. Мова йшла про молодогвардійців, які загинули за Батьківщину. Цікаво виступив перед нами молодогвардієць тов. Лопухов.

4 липня. Урочистий, яскравий був початок зльоту. На площі імені Жовтневої Революції відбувся парад юних лєнінців.

5 липня. На конференції «Говорять правофлангові» було чимало виступаючих. Кожен розповідав про свою школу, піонерський загін і його справи. Я слухав уважно. Там дізнався багато цікавого, що обов'язково протягом року проведемо у своєму класі.

6 липня. О вісімнадцятій годині делегати зльоту вишукувались біля обеліска Невідомому матросу. Тут проходила лінійка Слави. Ми вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання. А потім ціла ескадра вийшла в море. То ми сіли на катері і салютували героям квітами, опускаючи їх у воду.

7 липня. У цей день відбулось свято дружби народів, котре пройшло під девізом «Цю дружбу на вічні часи заповів нам великий Ленін!». Різніми мовами нашої багатонаціональної Вітчизни звучали пісні, вірші, у запальних танцях кружляли мої ровесники.

8 липня. Не забути тієї урочистої хвилини, коли мені вручили посвідчення молодогвардійця. Так, віднині все моє життя я зв'язую по вас, мої старші друзі, молодогвардійці.

Ігор ЧЕРНЯВСЬКИЙ,
учень восьмирічної школи № 8.
ж. Кіровоград.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

В И НЕ УЯВЛЯЄТЕ, як було складно потрапити працювати на наш колгоспний тікі! Я та моя однокласниця Таня Кодрецька кілька разів ходили до голови колгоспу, просили, щоб узав. А він все відмовляв. Казав: «Малі ще. От підростете, тоді й приходьте». Ми йому доводимо, що весь навчальний рік планували у жнива попрацювати на току. Саме тому, що там не легко. Він же ніяк не погоджувався. І тоді вирішили піти на крайній крок. Заявили: «Зовсім

І ПІОНЕРСЬКИЙ ВРОЖАЙ

не підємо з правління колгоспу, тут і ночувати будемо». Допомогло. Наступного дня ми разом прийшли на тік. Там були колгоспники. «Молодці, вчасно. Хліборобське літо не любить тих, хто пізно встає», — прийтав нас голова. А вже до току в'їжджав самоскид. Під'їхав і з його кузова золотим потоком вилилось зерно. Ми швидко взяли очішати його від домішок. А потім машини все під'їжджали і під'їжджали. Волі посміхаючись казали: «Вправні ви помігаї! Без вас нам не впо- ратись». Пізнім вечором повер-

телись ми додому. Працівники току сказали, що нам тепер можна прийти аж через день, але ми чемно відмовили, що хоч і потомились добре, та все ж працюватимемо до самого першого дзвінка в школі. Бо дуже хочеться, щоб у цьогорічному врожаї була і наша праця.

Олександр БЕКАНОВ,
учень Великописківської
восьмирічної
школи.

Піонерська сторінка № 5 (22).

ЛІТНІ КАНИКУЛИ. СОНЦЕ, ЧУДОВІ
ПОДОРОЖІ, ЗУСТРІЧІ З ДРУЗЬМИ
ВІДПОЧИНОК ТРИВАЄ. ПРО ЦЕ НА-
ША РОЗПОВІДЬ.

З МРІЄЮ ПРО КОСМОС

— П'ять! Чотири! Три! Два! Один! Пуск!

І наша ракета злетіла в синю виесь. Чули б ви, що чинилось на стартовій площаді! Захоплено раділи дівчата, хлопці в голос коментували політ, аплодували вожаті. А коли вона приземлилась, ми всі разом подалися до місця приземлення.

Коли всі зійшлися і обступили колом Віктора Соловйова, керівника нашого гуртка, він пояснив, чому приземлилась не вся ракета. Зрозуміло, це він робив не для нас, гуртківців. Адже ми знали, якою вона повернеться з польоту. Бо перед цим на заняттях добре вивчили все, що стосується космічних подорожей. І навіть до загонів нас запрошували. Там ми розповідали про це мешканцям табору. От який був авторитетний наш гурток.

Мені дуже сподобалося у таборі ракетомодельювання. Я обов'язково займусь ним у школі.

Віктор СЕМЕНЦОВ,
сміт. Онуфріївка,
піонерський табір «Барвінок».

ПАЛЯНИЦЮ НА ВСІХ

Сашкові подобаються мамині оповідки. Вона знає їх силу-силенну. І так цікаво передає, що, здається, нічого б не робив — тільки слухав і слухав. А потім малював би їх без кінця і краю. Були б там і сонце, і ракета, і хитра лисиця, і... і... Та часу ж він зовсім не має. Просиджує здебільшого над уроками. Лиш вільну хвилинує доско- чу. Тоді вже вільної хвилини не потрібно займати. Є їх чимало.

А цього літа в Сашковому житті трапилась надзвичайна подія — став учасником районного конкурсу малюнків на асфальті, присвяченого 50-річчю від дня присвоєння комсомолу і піонерській організації імені Леніна. До Олександри їздив. І крейдою на величезному «мольберті» малював.

Спочатку боляко стало. Поруя розташувалися хлопчики й дівчатка зі всього району. Якось зразу придумали, що малювати. І хвачко взяли за крейду. А він не міг вибрати тему. То йому Кремль саяв веселкими вогнями, то зайчик клякав до лісу, то Буратіно підморгував. Геть розгубився хлопець.

Коли це спала йому на думку мамина розповідь про шматок хліба, що не дав померти дівчинці у блокованому Ленін-

граді. Йому дуже захотілось намалювати велику-превелику паляницю, щоб всім вистачило.

Слухання крейда сама забігала асфальтом. А він лиш додав ліній і фарб. І вийшла в нього підсмажена хлібина на маминіму рушнику. Пишна та гарна! Аж самому сподобалась.

Він підлізав членів комісії, а коли ті стали уважно розглядати його роботу. помандрував між малюнками інших учасників конкурсу. І тут до нього посміхнулись хлопчики й дівчатка в національних костюмах, гайдарівські Чук і Гек, гордий космонавт...

Коли підводили підсумки конкурсу і Сашкові Бабаку з Піщанобірської восьмирічної школи вручили грамоту Олександрійського РК ЛКСМУ, він подумав: «От приїду додому, приїду першого вересня у школу і обов'язково допоможу провести такий же конкурс».

М. БОРИСОВА.
Олександрійський район.

ГРИША ЛУПАН мчався до класу щодуху. Ще б пак! У руці була телеграма — до нашої школи їхали гості з Латвії. А запросили їх ми, піонери загону імені Валентини Терешкової. Їхали наші друзі — семикласники з Ергельської середньої школи.

І ось на територію нашого інтернату підкотив автобус. Ми вітали гостей квітами. Духовий оркестр подарував їм

ДРУЗИ З ЕРГЛІ

щойно вивчену мелодію. Тут же кожен з нас швидко пізнавав свого товариша по листуванню. Мою подругу Аніне Сандре я відрізняла серед інших зразу. А коли вона піднесла над головою галстук, як ми домовлялися ще в листі, то зрозуміла — не помилилась. Підійшла до неї знайомитись ближче.

В той вечір ми ще довго не розходились. Друзі розповідали про свою подорож. По дорозі до нас вони відвідали Брест, Біловезьку пушу, Карпати. Потім Велге Апе сіла за піаніно, і ми під її акомпанемент разом співали піонерських пісень.

Наступного дня ще тільки-но сонечко підвелось над горизонт.

том, ми вже були в колгоспі «Жовтень». Тут висадився наш «трудоий десант». Працювали дружно, завзято. Жодної бур'янки не залишилось у нашої кукурудзі. А коли товариш Мостовий, агроном колгоспу, вручав нам грамоту, то сказав: «Бажаю, щоб ваша праця завжди приносила радість людям і насолоду вам!»

Потім ми показали латвійським друзям школу. А показувати нам є що. Чого варті лише кімнати В. І. Леніна та «Бойової і трудової слави». Тут наші гості залишили сувеніри.

На вогнищі дружби вони співали для нас національні пісні. Гарно вміють співати. На конкурсі дитячої пісні у своїй республіці наші друзі зайняли перше місце.

Хто був на Україні і не відвідав могилу Тараса Шевченка — тому не відкрити для себе творчості поета. Тож наступного дня ми показували своїм гостям Канів. Ходили до музею великого Кобзаря. А також побували в музеї письменника Гайдара. Латвійські піонери повезли додому землю з могил двох знаменитих людей, похованих у Каневі.

Швидко минув час. Латвійські ровесники поїхали до свого містечка Ерглі. Звичайно, не хотілось прощатися з ними. Адже наша дружба стала ще міцнішою. Та ми твердо знаємо, що це не остання зустріч.

Катя КІЗІЛЬ,
голова ради загону імені Терешкової Новомиргородської школи-інтернату.

ПАТРІОТИ ЧІЛІ, МИ З ВАМИ!

СТОРІНКА З ЩОДЕННИКА КОРИСНИХ СПРАВ
ПІОНЕРСЬКОГО ТАБОРУ «РОМАШКА»
ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ

Ранкова лінійка. Валентина Петрівна, наша старша піонервожата, повідомила, що сьогодні в таборі буде мітинг солідарності з чилійським народом. Запропонувала нам обдумати свої виступи на ньому і пропозиції до листа-протесту.

На мітинг зійшлися всі піонери табору. «Свободу Чилі!», «Радість — юним громадянам Чилі!», «Ми з вами, патріоти Чилі!» — лозунги на транспарантах, які ми тримаємо в руках.

— Далеко до Сантьяго від нашого табору, — говорить Оля Телюпа, — але дружба не знає кордонів. Мені нестерпно боляче за моїх ровесників з Чилі. Тепер їх тисячі осиротіло. І коли б це було можливо,

то я обов'язково запросила б жити до нашої сім'ї когось із цих дітей.

— Вітчизна подарувала нам радісне дитинство, — взяв слово піонер другого загону Сашко Перехрест. — Дуже хочу, щоб таке ж було в усіх дітей земної кулі. Геть війну!

— Ми, піонери табору «Ромашка», приєднуємо свої голоси до всіх борців за мир і дружбу між народами, за щасливий завтрашній день нашої планети! Вимагаємо негайного припинення злочинів, котрі чинить фашистська хунта в Чилі, — Валя Харламова вразно читала кожне слово нашого листа-протесту.

Запис зробила Таня **МАНЬШИНА**, піонерка першого загону.

У ТАБОРІ «ЮННАТ»

Цю галювину серед парку «Перемога», що в місті Кіровограді, мешканці обласного піонерського табору «Юннат» знали добре. Адже тут вони запалювали свої вогнища, розмовляли про майбутнє, проводили конкурс «Алло, ми шукаємо таланти», подорожували у світ казок.

Та не тільки цим запам'яталось їм табірне літо. Разом вони проводили цікаві дослідні, розширювали свої знання з улюблених природничих наук. Багато піонерів отримали посвідчення «Молодшого інструктора юних натуралістів».

На фото: працював у таборі гурток тваринників. Хлопчики й дівчатка щодня бували на фермі у своїх підшефних кроликів, свиньок, коней.

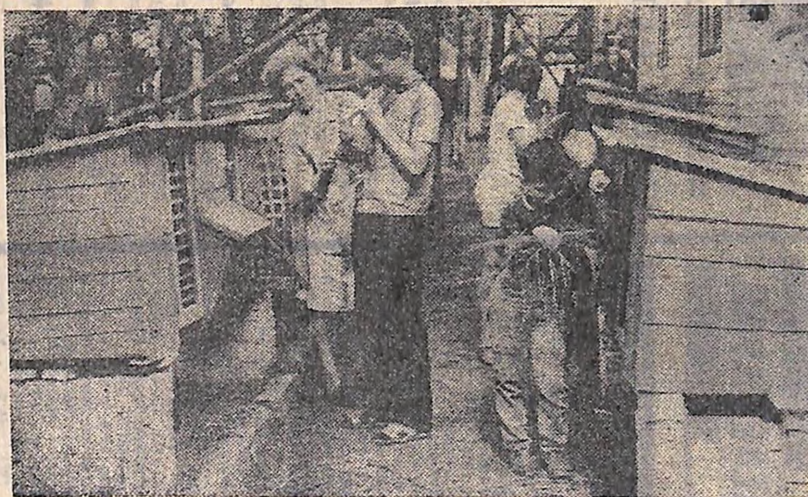
Фото Л. ЮДИВОЇ

ПРОБА ПЕРА

ДОЩИК

Із-за синьої гори,
Сиза хмарка випливає,
І на радість дітвори,
Теплий дощик проливає.
Нам не лачно блискавиць,
Хоч і лунко б'є грозами.
Літо ходить до криниць
Із веселкою над нами.
А вітерець легкий, легкий,
Все біжить, біжить, пустос.
Ой, який же він смішний,
Кожну квіточку цілує.

Люся ЦИРУЛЬНИК,
учениця Лаврівської восьмирічної школи.

3 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА 9.05 — Кольорове телебачення. Річкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Понеділок, казко». (М). 10.00 — Музична програма «За ластави гадючів». (М). 10.45 — «Архитектурні ансамблі Павловська». (Дніпропетровськ). 11.05 — Концерт. (Дніпропетровськ). 12.00 — Кольорове телебачення. Тележурнал «Скарби народу». (К). 12.45 — Кольорове телебачення. «Фільм — дитина». «Пригоди жовтого чомоданика». Художній фільм. (М). 14.00 — «Пошта програм «Здоров'я». (М). 14.30 — «По концертах залах Москви». Огляд. (М). 15.15 — Кольорове телебачення. «Природа і людина». (М). 15.45 — Кольорове телебачення. «На арені цирку». (М). 16.30 — «Океанізм» — наймодірніше. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — Кольорове телебачення. «Діти Кримського Рад». Телевізійний документальний фільм. (М). 19.15 — Чемпіонат СРСР з кіного спорту. Кольорове телебачення. (М). 19.30 — Художній фільм «Карапух». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт, присвячений Бессоюзному Дню залізничників. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА 10.10 — «Жив був зайчик». Ляльковий вистави. (Вороніжград). 11.05 — «Для вас, батьки». (М). 11.35 — Кольорове телебачення. Концерт народної музики. (М). 12.15 — «Поезія». (М). 12.45 — «Сонечко». (М). 13.25 — «Любов моя, поле». (Харків). 14.00 — Художній фільм «Андрій Попов». (М). 15.35 — «Екран молодих». (К). 16.25 — «3 перемогою, друзі». (Одеса). 17.20 — «Екран передового досвіду». Документальний фільм «Кримські бродяки». (К). 17.45 — «Праця, як пісня». (Миколаїв). 18.30 — Документальний фільм «Переможені». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт. (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ладіх республіки». (К). 21.55 — Художній фільм «Сарган». (К). 22.30 — Вечірній концерт. (К).

4 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.05 — Кольорове телебачення. «На зарядку ставай!». (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Будильник». (М). 10.00 — «Саме Радянському Союзу». (М). 11.00 — «Музичний кіоск». (М). 11.30 — «Сьогодні — Всесоюзний День залізничників». (М). 12.00 — Кольорове телебачення. Концерт. «На яші замовлення». (М). 12.30 — Кольорове телебачення. «Сільська година». (М). 14.15 — Художній фільм «Золото». (М). 15.50 — «Міжнародна панорама». (М). 16.15 — «У добру путь». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Дитинство Радянське». Мультфільм. (М). 18.35 — Кольорове телебачення. «Калб кінополювання». (М). 19.35 — Фільм-спектакль. «Соло для годинника з босом». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження фільму-спектаклю «Соло для годинника з босом». (М). 22.25 — Кольорове телебачення. Московський міжнародний турнір з регбі. (М). Збірна СРСР — збірна Румунії. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА 10.05 — «Календар малечі». (Донецьк). 10.45 — «Життя на ударний фронт». (Миколаїв). 11.00 — Для дітей. Ляльковий телефільм «Сто друзів». (М). 12.05 — Концерт. (Львів). 12.50 — Художній фільм «Якщо не трапиться з вбою». (К). 14.00 — Концерт. (Дніпропетровськ). 14.30 — Кольорове телебачення. «У світі рослин». (К). 15.20 — Фільм-концерт «Аліса Фрейндліх». (К). 16.20 — «Сьогодні — День залізничників». (К). 17.15 — Документальний телефільм «Гомер двадцятого віку». (К). 18.00 — До Республіканського фестивалю «Художньої самодіяльності «Радянське залаття». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.45 — Кольорове телебачення. «Цікава сніг». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М).

КИРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ ОБЛПОБУТУПРАВЛІННЯ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

для підготовки кваліфікованих робітників таких професій:

закрійник чоловічого, жіночого та дитячого верхнього одягу і суміжна професія — закрійник жіночого плаття та чоловічих сорочок.

Приймаються кравці з досвідом роботи не менше 3 років та освітою 8—10 класів.

Строк навчання — 12 місяців.

Закрійник жіночого плаття та чоловічих сорочок. Приймаються кравці з досвідом роботи не менше 3 років та освітою 8—10 класів. Строк навчання — 11 місяців.

Перукар широкого профілю і суміжна професія — приймальник широкого профілю, що очолюватиме роботу комплексних

приймальних пунктів. Приймаються особи з освітою 10 класів. Строк навчання — 19,5 місяців.

В'язальниця по виготовленню та ремонту чоловічих, жіночих і дитячих трикотажних виробів. Приймаються особи з освітою 8—10 класів. Строк навчання — 18 місяців.

Крім того, протягом двох років в училищі підготовляються ще такі професії:

кравець чоловічого, жіночого та дитячого верхнього одягу і суміжна професія — художник шудкування тканин; фотограф (з оволодінням закінченого комплексу робіт по виготовленню портретних, репортажних, сюжетних, пейзажних, студійних знімків); годинникар-гравець (з

оволодінням ремонту годинників всіх систем і граверних робіт); заготовач-пошивальник по індивідуальному пошиттю та ремонту взуття і суміжна професія — ремонтник чомоданів і сумок; закрійник-шпачник по виготовленню чоловічих і дитячих головних уборів і суміжна професія — пошиття жіночих головних уборів.

На навчання приймаються особи обох статей віком від 16 до 35 років. Час навчання в профтехучилищі зараховується у загальний трудовий стаж. Учні одержують стипендію (20 карбованців на місяць), а інгори — ще й квартири.

Вступники особисто подають на ім'я директора училища за-

яву, направлення місцевого побутового комбінату із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), документ про освіту, довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки (3×4 см).

Документи приймаються до 25 серпня.

Початок навчання — з 1 вересня.

Адреса училища: 316013, м. Кіровоград, 13, провулок Велико-виський, 2, телефон 3-20-17. Іхати автобусами №№ 5, 8, 19; тролейбусами №№ 1, 2, 3, 4 до зупинки «Автовокзал».

ДИРЕКЦІЯ ПТУ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

Оголошує прийом учнів

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує висококваліфікованих робітників з одержанням середньої освіти. Після закінчення училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність з присвоєнням третього розряду.

Училище готує працівників таких професій:

на базі восьмирічної освіти з отриманням середньої освіти (строк навчання — 3 роки): слюсарів механоскладальних робіт, токарів по металу, електрогазозварників, слюсарів-електромонтажників;

на базі 10—11-річної освіти (строк навчання один рік): машиністів електроместових кранів — електрослюсарів.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші, звільнені з лав Радянської Армії, (учні, що закінчили дев'ять класів, зараховуються на другий курс).

Для вступу в училище до приймальної комісії подаються такі документи: осо-

биста заявка, свідоцтво про народження, характеристика зі школи, довідка про щеплення зі школи, свідоцтво про освіту, мість фотокартки (3×4 см.), довідка з місця проживання і про склад сім'ї.

Зарховані до училища забезпечуються: із строком навчання 3 роки — безкоштовним триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям. Зі строком навчання — 1 рік — стипендією в розмірі 30 крб. на місяць.

Відмінники навчання одержують стипендію в розмірі 37 крб. 50 коп.

В період виробничої практики учням виплачується 33 проценти від зарплатної суми за місяць. В період навчання в училищі працюють спортивні секції боротьби, боксу, баскетболу, футболу, легкої атлетики, волейболу. Працюють гуртки художньої самодіяльності: вокальний, танцювальний, естрадний.

Початок занять з 1 вересня.

Гуртожитком забезпечуються юнаки, що гостро потребують.

Адреса училища: м. Олександрія-7, вул. Ватуліна, № 1, телефон: 51-4-08.

Іхати автобусом «А» або «Б» до зупинки «Жовтєве селище».

ДИРЕКЦІЯ.

КАПІТАНІВСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 10

Оголошує прийом учнів

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості за такими спеціальностями: апаратник варки цукру — слюсар; центрифугувальник — слюсар, сатуратник — штукатур-малю; оператор фільтрів — штукатур-малю; випарник — муляр; бригадир вапняно-вапнянової печі — муляр; набирач дифузійних ножів — електрозварник; оператор дифузії — електрозварник; електромонтер — слюсар контрольно-вимірювальних приладів і автоматики; набирач дифузійних ножів — токарь по металу; центрифугувальник — столяр; апаратник варіння цукру — тесляр.

Учні, які закінчать училище, будуть направлені працювати на цукрові заводи.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, без вступних екзаменів, за конкурсом по оцінках, які вказані в документах про освіту; в групу електрогазозварників та електромонтерів — приймаються віком з 16 років.

Учні забезпечуються безкоштовно триразовим харчуванням, одягом, взуттям.

комплектом постільної білизни і одержують третину заробітку в період практики.

Гуртожитком в першу чергу забезпечуються сироти і діти інвалідів Вітчизняної війни і праці.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі працює вечірня школа.

При вступі до училища слід подати заяву на ім'я директора із зазначенням обраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження (якщо не виповнилось 16 років), характеристику зі школи або місця роботи, довідку про стан здоров'я (форма № 286), довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, автобіографію і мість фотокартки розміром 3×4 сантиметри.

Всі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії, приїзд на яку в строки, зазначені у виклику, чи вказані особисто-при подачі документів.

Заяви приймаються до 10 серпня.

Початок навчання — 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: селище Капітанівка, Новомиргородського району Кіровоградської області, МПТУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

Кременчуцьке середнє професійно-технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

для підготовки кваліфікованих робітників за спеціальностями: муляр-монтажник конструкцій, маляр, столяр, муляр, маляр-штукатур, облицовальник-плитковик.

До училища приймаються юнаки віком 15—17 років та дівчата до 20 років, які закінчили 8—10 класів, а також звільнені в запас з лав Радянської Армії.

В училищі молоді маю можливість одержати одночасно спеціальність і середню освіту.

Учні, які протягом трьох років навчання на базі восьмирічки перебуватимуть спеціальності маляр-монтажника конструкцій, маляра та столяра, після закінчення за цим фахом училища одержать диплом про присвоєння спеціальності і про середню освіту.

Училище проводить також набір учнів на базі 8, 9, 10 класів на спеціальності з строком навчання: маляр-штукатур та столяр-тесляр — 2 роки, муляр, облицовальник-плитковик та маляр — 1 рік.

Всі учні, незалежно від строку навчання, перебувають на державному забезпеченні (триразове харчування, обмундировання та гуртожиток).

Під час виробничого навчання учні одержують грошову винагороду в розмірі 33 проценти від суми вартості виконаної роботи.

Училище знаходиться в центрі міста, розміщене в добре обладнаному тринищовому приміщенні з спортивним та актовим залами, працюють гуртки художньої самодіяльності та різні спортивні секції.

Для вступу потрібно подати заяву, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику з школи, п'ять фотокартки розміром 3×4 см., медичну довідку по формі № 286.

Початок навчання — 1 вересня.

Адреса училища: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Першотравнева, 12.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське професійне торгове училище

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

продавці промислових товарів; продавці продовольчих товарів — строк навчання на базі середньої освіти 1 рік, на базі восьмирічної освіти 2 роки.

Контролери-касири — строк навчання на базі середньої освіти 1 рік; продавці-оформлювачі вітри — строк навчання на базі середньої освіти 2 роки.

В училище приймаються громадяни віком від 16 до 25 років, що мають освіту за 8, 9, 10, 11 класів.

Бажаючі вступити до училища подають на ім'я директора заяву з зазначенням обраної спеціальності.

До заяви додається: атестат зрілості або свідоцтво про освіту за 8 класів, копію свідоцтва про народження, автобіографію, довідку з місця проживання, довідку про стан здоров'я (форма № 286), характеристику зі школи або з останнього місця роботи, 4 фотокартки розміром 3×4 см.

Вступники одержують стипендію в розмірі 32 карбованців на місяць, демобілізовані воїни з лав Радянської Армії — 60 карбованців. Вступники училища користуються пільгами при вступі в середині і кінці торгові навчальні заклади.

Документи приймаються з 15 травня по 15 серпня 1974 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Нова, 5.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.